

Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪДИЯТА ПО ОБЕЗПЕЧИТЕЛНОТО ПРОИЗВОДСТВО

22 ноември 2018 година *

„Обжалване — Определение за допускане на обезпечение — Държавни помощи — Помощи, предоставени от испанските власти в полза на някои футболни клубове — Гаранция, предоставена от публично образувание в рамките на заеми в полза на три футболни клуба от Автономна област Валенсия — Решение, с което помощите се обявяват за несъвместими с вътрешния пазар — Разпореждане за възстановяване — Спиране на изпълнението — Неотложност — Мотивиране — Право на защита“

По дело C-334/18 P(R)

с предмет жалба на основание член 57, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 22 май 2018 г.,

Hércules Club de Fútbol SAD, установен в Аликанте (Испания), за който се явяват Y. Martínez Mata и S. Rating, abogados,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Европейска комисия, за която се явяват В. Stromsky, G. Luengo и Р. Němečková, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

Кралство Испания,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДИЯТА ПО ОБЕЗПЕЧИТЕЛНОТО ПРОИЗВОДСТВО,

след изслушване на генералния адвокат G. Hogan,

постанови настоящото

Определение

- 1 С жалбата си Hércules Club de Fútbol SAD (наричан по-нататък „Hércules CF“) иска отмяната на определението на председателя на Общия съд на Европейския съюз от 22 март 2018 г., Hércules Club de Fútbol/Комисия (Т-766/16 R, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното определение“, EU:T:2018:170), с което той е отхвърлил молбата му за спиране на изпълнението

* Език на производството: испански.

на Решение (ЕС) 2017/365 на Комисията от 4 юли 2016 година относно държавна помощ SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP), приведена в действие от Испания в полза на Valencia Club de Fútbol [SAD], Hércules Club de Fútbol [SAD] и Elche Club de Fútbol [SAD] (ОВ L 55, 2017 г., стр. 12, наричано по-нататък „спорното решение“).

Обстоятелствата, предхождащи спора

- 2 Жалбоподателят, Hércules CF, е създаден през 1922 г. професионален футболен клуб, който играе във втора Б дивизия на испанската футболна лига.
- 3 През 2012 г. и 2013 г. Европейската комисия е предупредена за наличието на презумирани държавни помощи, отпуснати от Generalitat Valenciana под формата на гаранции по банков заем в полза на три футболни клуба от Автономна област Валенсия, сред които е Hércules CF.
- 4 На 4 юли 2016 г. Комисията приема спорното решение. В това решение тя констатира по същество в член 1, че Кралство Испания е отпуснало незаконно несъвместими с вътрешния пазар държавни помощи, по-конкретно на Fundación Hércules Club de Fútbol (наричана по-нататък „Fundación Hércules“), в размер от 6 143 000 EUR посредством държавната гаранция, предоставена от Instituto Valenciano de Finanzas, финансовата институция на Generalitat Valenciana, във връзка с отпуснат на Fundación Hércules банков заем с оглед на записването на акции в Hércules CF в рамките на увеличаването на капитала на последния. В членове 2—4 от спорното решение Комисията разпорежда на Кралство Испания да възстанови незабавно и ефективно разглежданата държавна помощ от Hércules CF, ведно с лихвата, считано от датата, на която помощта е била предоставена на последния, и да я информира за изпълнението на това решение.

Производството пред Общия съд и обжалването определение

- 5 С акт, заведен в секретариата на Общия съд на 7 ноември 2016 г., жалбоподателят подава настоящата жалба, целяща по същество отмяната на спорното решение.
- 6 С отделна молба, подадена в секретариата на Общия съд на същия ден, жалбоподателят иска образуването на обезпечително производство с цел спиране на изпълнението на член 2 от спорното решение, доколкото в него Комисията разпорежда възстановяването на разглежданата държавна помощ от него.
- 7 На 9 ноември 2016 г. председателят на Общия съд отправя до жалбоподателя въпроси за писмен отговор, на които той отговаря на същия ден.
- 8 С определение от 11 ноември 2016 г. в съответствие с член 157, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд председателят на Общия съд постановява временно спиране на изпълнението до приемането на определението, с което се слага край на обезпечителното производство.
- 9 На 11 декември 2017 г. председателят на Общия съд поканва жалбоподателя „да предостави актуална информация относно своето финансово положение, подкрепена с подходящи писмени доказателства, включително последния одитиран счетоводен баланс, както и всякакъв друг вид релевантна информация относно промените, настъпили след подаването на молбата за допускане на обезпечение“. Жалбоподателят изпълнява това искане на 21 декември 2017 г. На 18 януари 2018 г. Комисията изразява становище по отговорите, дадени от жалбоподателя.

- 10 На 22 март 2018 г. председателят на Общия съд приема обжалваното определение, с което отхвърля молбата за допускане на обезпечителни мерки.
- 11 За тази цел председателят на Общия съд разглежда най-напред дали е изпълнено условието относно неотложността. В това отношение той припомня по-конкретно в точка 33 от обжалваното определение, че съгласно постоянната съдебна практика при искане за спиране на изпълнението на акт на Съюза налагането на поисканата временна мярка е обосновано само ако въпросният акт е определящата причина за твърдяната значителна и непоправима вреда. В точка 35 от това определение той добавя, че в случаите, когато твърдяната вреда е от финансов порядък, исканите временни мерки са обосновани, ако е видно, че при непостановяването им страната, която иска тези мерки, би изпаднала в положение, което би могло да застраши финансовата ѝ жизнеспособност до момента на постановяване на решението, с което се слага край на производството по разглеждане на жалбата ѝ по същество, или че пазарните ѝ дялове биха се променили значително с оглед по-специално на размера на оборота на нейното предприятие, както и на характеристиките на групата, към която то принадлежи.
- 12 От точка 41 от обжалваното определение следва, че за да докаже неотложността на поисканото спиране на изпълнението, жалбоподателят изтъква, от една страна, че възстановяването на разглежданата сума би застрашило финансовата му жизнеспособност, водейки до неговата ликвидация, и от друга страна, че неговата ликвидация би имала последици от непарично естество, при положение че той вече не би могъл да участва в спортни състезания, което би имало отрицателно отражение както за организаторите на състезания, така и за участващите клубове, и че неговото изчезване би породило социални конфликти и икономически загуби в региона.
- 13 В това отношение председателят на Общия съд констатира в точка 42 от обжалваното определение, че изтъкнатата от жалбоподателя вреда има паричен характер.
- 14 След анализ на представените от жалбоподателя доказателства председателят на Общия съд приема по същество в точки 48—53 от обжалваното определение, че с оглед на недостатъчните предоставени от жалбоподателя сведения той не е в състояние да определи дали при преценката на неотложността той би могъл да се ограничи да разгледа положението на жалбоподателя, взето само за себе си, или дали трябва да отчете евентуални вноски на трети лица или акционери на същия. Така председателят на Общия съд прави извода, че поради непредставянето от жалбоподателя на доказателство, даващо достоверна и цялостна представа за неговото финансово състояние, той не може да заключи, че съществува опасност за финансовата жизнеспособност на същия.
- 15 Поради това председателят на Общия съд отхвърля молбата на жалбоподателя за допускане на обезпечителни мерки и отменя определението си от 11 ноември 2016 г.

Производството пред Съда и исканията на страните

- 16 С жалбата си жалбоподателят иска по същество от Съда:
  - да отмени обжалваното определение,
  - да постанови спиране на изпълнението на спорното решение,
  - да приеме определение за спиране *inaudita altera parte* в съответствие с член 160, параграф 7 от Процедурния правилник на Съда и
  - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

- 17 С отделна молба, подадена в секретариата на Съда на 27 юни 2018 г., жалбоподателят иска образуването на обезпечително производство.
- 18 Тъй като заместник-председателят и председателят на първи състав на Съда са възпрепятствани да присъстват, на 4 юни 2018 г. председателят на втори състав на Съда е определен да упражнява функциите на съдия по обезпечителното производство по силата на член 13 от Процедурния правилник на Съда.
- 19 В своя писмен отговор, представен в секретариата на Съда на 20 юни 2018 г., Комисията иска от Съда:
- да отхвърли жалбата като недопустима,
  - да отхвърли жалбата по същество,
  - да отхвърли молбата за спиране на изпълнението, като предохранителна мярка, на спорното решение, включително молбата за спиране *inaudita altera parte*, и
  - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 20 С определение на председателя на втори състав на Съда от 5 юли 2018 г., *Hércules Club de Fútbol/Комисия (C-334/18 P(R)-R*, непубликувано, EU:C:2018:548), прието, без да са изслушани другите страни в производството в съответствие с член 160, параграф 7 от Процедурния правилник на Съда, е спряно изпълнението на спорното решение до датата, на която бъде прието едно от следните две определения — определението, с което се слага край на обезпечителното производство, или това, което се произнася по настоящата жалба.

По молбата за спиране на изпълнението *inaudita altera parte* на спорното решение

- 21 В жалбата си жалбоподателят иска да се разпорежи *inaudita altera parte* спирането на изпълнението на спорното решение.
- 22 По силата на член 160, параграф 4 от Процедурния правилник на Съда подобна молба трябва да се представи като отделен документ, като впрочем подобен акт е бил заведен в секретариата на Съда, както е посочено в точка 17 от настоящото определение.
- 23 Следва, че посочената молба е недопустима, доколкото е била формулирана в жалбата (вж. в този смисъл решения от 21 януари 1965 г., *Merlini/Haute Autorité*, 108/63, EU:C:1965:4, стр. 12, и от 17 юни 1965 г., *Италия/Комисия*, 32/64, EU:C:1965:61, стр. 484, както и определение на заместник-председателят на Съда 16 юни 2016 г., *ICA Laboratories и др./Комисия*, C-170/16 P(R), непубликувано, EU:C:2016:462, т. 21—24).

По жалбата

По допустимостта

- 24 Комисията оспорва допустимостта на жалбата, която според нея цели да се направи нова преценка на констатираните от Общия съд факти.
- 25 В това отношение следва да се отбележи, че с първото си основание жалбоподателят изтъква по същество, че председателят на Общия съд предположил погрешно, от една страна, че при преценката на финансовото положение на дадено предприятие следва да се отчитат

хипотетичните безвъзмездни вноски на трети лица или на миноритарни акционери, и от друга страна, че вноските на подобни лица са могли в конкретния случай да достигнат сумата, посочена в разпореждането за възстановяване.

- 26 Подобно основание цели по същество да постави под въпрос достатъчния характер на мотивите на направената в точка 49 от обжалваното определение констатация, че за покриването на финансовите си дългове, произтичащи от разпореждането за възстановяване, жалбоподателят е можел да разполага с вноски на трето лице.
- 27 Съгласно постоянната съдебна практика обаче въпросът дали мотивите на определение на председателя на Общия съд са достатъчни, е правен въпрос, който може като такъв да бъде изтъкнат в рамките на обжалване (вж. в този смисъл решение от 19 декември 2013 г., Siemens и др./Комисия, C-239/11 P, C-489/11 P и C-498/11 P, непубликувано, EU:C:2013:866, т. 67).
- 28 С второто си основание жалбоподателят поддържа, че председателят на Общия съд нарушил правото на защита, като основал констатацията си за непредставянето на доказателство, даващо достоверна и цялостна представа за неговото финансово състояние, върху твърдяна промяна в акционерите на жалбоподателя, каквато изобщо не била спомената в рамките на производството пред Общия съд.
- 29 Евентуално неспазване на правото на защита пред Общия съд обаче е правен въпрос, който е допустим на стадия на обжалването (вж. в този смисъл решение от 14 юни 2016 г., Marchiani/Парламент, C-566/14 P, EU:C:2016:437, т. 38).
- 30 Следва, че жалбата е допустима.

По същество

- 31 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две основания.

По първото основание

- 32 С първото си основание, насочено срещу точка 49 от обжалваното определение, жалбоподателят упреква председателя на Общия съд, че основал на двойна презумпция заключението си, че предоставените от него сведения не били нито пълни, нито надеждни. Всъщност, от една страна, той погрешно презумирал, че при преценката на финансовото положение на дадено предприятие трябва да се отчитат хипотетичните безвъзмездни вноски на трети лица или на миноритарни акционери и по този начин да се приеме, че лица, които са съгласни да внесат скромни средства в предприятие, контролират същото или принадлежат към същата група. От друга страна, жалбоподателят поддържа, че дори да се предположи, че прилагането на подобна презумпция не е опорочено от грешка в правото, председателят на Общия съд е допуснал грешка, като се ограничил да презумира, че вноските на подобни лица са могли да достигнат сумата, посочена в разпореждането за възстановяване.
- 33 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя. Тя счита, че при оценката на материалното положение на жалбоподателя напълно правилно Общият съд е взел предвид ресурсите, с които общо разполага групата, към която последният принадлежи. Това било така особено в случая на футболен клуб, в който не само акционерите, но и членовете и симпатизантите имат интерес от това клубът да продължи своята спортна дейност.

34 В обжалваното определение, по-конкретно в точка 28, председателят на Общия съд припомня, от една страна, че спирането на изпълнението и другите привременни мерки могат да бъдат наложени от съдията по обезпечителното производство, ако е установено, че има вероятна основателност постановяването им да е фактически и правно обосновано (*fumus boni juris*) и че тези действия са неотложни в смисъл, че е необходимо те да бъдат постановени и да породят действието си преди решението по главното производство, за да се избегне значително и непоправимо увреждане на интересите на молителя, и от друга страна, че тези условия са кумулативни, поради което молбите за налагане на привременни мерки трябва да се отхвърлят, ако едно от тези условия не е изпълнено. В точка 38 от обжалваното определение той също подчертава, че съдията по обезпечителното производство трябва да разполага с точни и конкретни данни, доказани с подробни заверени документи, които показват положението, в което се намира страната, която иска временна защита, и позволяват да се преценят обстоятелствата, които по всяка вероятност биха настъпили, ако не бъдат постановени поисканите мерки, което по принцип предполага посочената страна, по-конкретно когато тя изтъква настъпването на вреда от финансов характер, да представи доказателства, даващи достоверна и цялостна представа за нейното финансово положение.

35 След това председателят на Общия съд проверява дали е изпълнено условието за неотложността.

36 В това отношение в точки 44—47 от обжалваното определение той припомня, че при преценката на материалното положение на дружество, по-конкретно на неговата финансова жизнеспособност, следва да се вземат предвид характеристиките на групата от дружества, от която то е част посредством своите акционери, и по-специално ресурсите, с които тази група разполага като цяло, поради което съдията по обезпечителното производство може да е принуден да приеме, че условието за неотложност не е изпълнено въпреки предвидимата несъстоятелност на дружеството жалбоподател, разглеждано индивидуално. Така той подчертава, че тежкият характер на твърдяната вреда трябва да се прецени на равнището на групата, съставена от физическите или юридическите лица, които контролират дружеството или участват в тази група, тъй като съвпадането на интересите на засегнатото дружество и на тези лица обосновава преценката на интереса на това дружество да продължи своята дейност да не се прави отделно от тази на интереса от неговото устойчиво съществуване, които имат тези лица. Той добавя, че тази съдебна практика се прилага не само към юридическите лица, но и към физическите лица, които контролират въпросното дружество.

37 Що се отнася до прилагането на тази съдебна практика към материалното положение на жалбоподателя, в точки 48 и 49 от обжалваното определение председателят на Общия съд отбелязва следното:

„48 От една страна обаче от отговора [на жалбоподателя] от 21 декември 2017 г. следва, че той е инвестирал в „качествени играчи“, чиито заплати надхвърлят неговите приходи и че „ръководителят [на жалбоподателя] се е ангажирал официално пред Comisión Delegada de la Liga de Fútbol Profesional на 21 септември 2017 г. да покрие регистрирания дефицит с вноски на частни лица“.

49 От това следва, че [жалбоподателят] разполага с вноска на трето лице, за да се справи с ангажименти, които надхвърлят собствените му икономически ресурси. Това неминуемо поражда съмнения, що се отнася до въпроса дали и до каква степен [жалбоподателят] би могъл да се ползва от подобна вноска, за да заплати сумата, изисквана от [Instituto Valenciano de Finanzas] на основание изпълнението на [спорното] решение. При все това [жалбоподателят] не предоставя сведения в това отношение“.

- 38 Следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика решенията на Общия съд трябва да бъдат достатъчно мотивирани, за да бъде Съдът в състояние да упражни съдебен контрол. В това отношение е достатъчно разсъжденията да са ясни и разбираеми и освен това да са годни по естеството си да мотивират извода, който те целят да подкрепят (вж. в този смисъл определение на председателя на Съда от 18 октомври 2002 г., Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, C-232/02 P(R), EU:C:2002:601, т. 56, и определение на заместник-председателя на Съда от 19 декември 2013 г., Комисия/Германия, C-426/13 P(R), EU:C:2013:848, т. 66).
- 39 Освен това съгласно също постоянна съдебна практика на Съда последният не задължава Общия съд да направи изложение, което да следва изчерпателно и едно по едно всички логически разсъждения, направени от страните по спора, и мотивирането на Общия съд следователно може да бъде имплицитно, при условие че позволява на заинтересуваните лица да установят причините, поради които последният не е уважил доводите им, а на Съда — да разполага с достатъчно елементи, за да упражни своя контрол (определение на заместник-председателя на Съда от 14 юни 2016 г., Chemtura Netherlands/ЕОБХ, C-134/16 P(R), непубликувано, EU:C:2016:442, т. 47 и цитираната съдебна практика).
- 40 В конкретния случай, както изтъква жалбоподателят, от точка 48 от обжалваното определение става ясно, че в своята защита от 21 декември 2017 г. той е посочил на председателя на Общия съд, по покана от негова страна, посочена в точка 9 от настоящото определение, че с оглед на обстоятелството, че размерът на заплатите на някои играчи надвишава приходите на жалбоподателя, неговият ръководител се е ангажирал да покрие регистрирания в това отношение дефицит с вноски на частни лица.
- 41 Макар безспорно, както посочва по същество председателят на Общия съд в точка 49 от обжалваното определение, това изявление на ръководителя на жалбоподателя да свидетелства за обстоятелството, че последният може да разполага, в ограничена степен, с вноските на частни лица, за да се справи с посочения в тази декларация паричен недостиг, то не позволява само по себе си и при липсата на други мотиви в това отношение при преценката на материалното положение на жалбоподателя да се заключи, че подобни вноски трябва, в съответствие със съдебната практика, спомената от председателя на Общия съд в точки 44—47 от обжалваното определение и припомнена в точка 36 от настоящото определение, да се считат за произтичащи от групата от дружества, от които жалбоподателят е част посредством своите акционери, тъй като впрочем председателят на Общия съд изрично подчертава в това отношение, че става въпрос за вноски на „трети лица“.
- 42 От подобно изявление също не може, както правилно посочва жалбоподателят, само по себе си и при липсата на други мотиви в това отношение, да се направи заключение, че подобни вноски на частни лица, сведени до покриването на паричния недостиг, причинен от плащането на заплатите на спортния персонал на клуб, играещ във втора Б дивизия на испанската футболна лига, биха могли да достигнат сумата, посочена във въпросното разпореждане за възстановяване.
- 43 При това положение следва да се приеме, че обжалваното определение е опорочено от недостатъчни мотиви в това отношение.
- 44 Следва, че първото основание трябва да се уважи по същество.

По второто основание

- 45 С второто си основание, насочено срещу точка 50 от обжалваното определение, жалбоподателят изтъква, че председателят на Общия съд нарушил правото на защита, като основал своите констатации относно твърдяната промяна в акционерите на жалбоподателя на данни, които не били посочени в преписката на Общия съд и по чиято релевантност страните не били изслушани.
- 46 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя. Между страните било установено, че жалбоподателят не е съобщил на председателя на Общия съд за настъпилата промяна в състава на своите акционери. В това отношение вземането предвид на този елемент при проверката на финансовата жизнеспособност на жалбоподателя не било релевантно.
- 47 Принципът на състезателност е част от правото на защита. Той се прилага за всяко производство, което може да приключи с решение на институция на Съюза, което засяга значително интересите на дадено лице. Юрисдикциите на Съюза сами спазват и следят за спазването на принципа на състезателност в производствата пред тях (решение от 2 декември 2009 г., Комисия/Ирландия и др., C-89/08 P, EU:C:2009:742, т. 50 и 51 и цитираната съдебна практика).
- 48 Така Съдът вече е приел, че би било нарушение на основен принцип на правото, ако съдебното решение се основава върху факти и документи, по които страните или само една от тях не са били в състояние да вземат отношение (вж. в този смисъл решение от 2 декември 2009 г., Комисия/Ирландия и др., C-89/08 P, EU:C:2009:742, т. 52 и цитираната съдебна практика).
- 49 В конкретния случай, що се отнася до вземането предвид от председателя на Общия съд на евентуално изменение в състава на акционерите на жалбоподателя, точки 50—52 от обжалваното определение гласят следното:
- „50 От друга страна, изглежда, че промените, свързани с акционерите [на жалбоподателя], са настъпили преди отговора [на жалбоподателя] от 21 декември 2017 г. При все това въпреки процесуално-организационните действия, извършени от председателя на Общия съд на 11 декември 2017 г., според които [жалбоподателят] трябвало да предостави „всякакви други релевантни данни относно промените, настъпили след подаването на молбата за постановяване на обезпечителни мерки“, [жалбоподателят] не е предоставил никаква информация за тази операция.
- 51 Подобна информация е била необходима, още повече поради факта, че [жалбоподателят] бил запознат с припомнената в точки 44—47 [от обжалваното определение] съдебна практика и че в точка 73 от своята молба за постановяване на обезпечителни мерки е потвърдил, че тази информация не била релевантна в неговия случай, с оглед на липсата на „мажоритарен акционер, към който би могла да се приложи съдебната практика относно прибягването до трети лица, което може да постави под въпрос неотложността“. В това отношение [жалбоподателят] е уточнил в своята молба за допускане на обезпечителни мерки, че от списъка на неговите актуални акционери следвало, че „основният акционер остава Fundación Hércules, чиято липса на ресурси е била потвърдена от Комисията“.
- 52 При това положение с оглед на липсата на предоставени от [жалбоподателя] сведения, председателят на Общия съд не е в състояние да прецени дали при разглеждането на неотложността той може да се ограничи да разгледа положението [на жалбоподателя, взето] само по себе си, или дали той трябва да отчита евентуална вноска от акционерите, от която [жалбоподателят] би могъл да се ползва“.

- 50 В това отношение от точка 50 от обжалваното определение, и по-специално от използването на думата „изглежда“, следва, че председателят на Общия съд е основал констатацията си относно твърдените промени в състава на акционерите на жалбоподателя върху доказателства, които не са били посочени в преписката на Общия съд, тъй като в това отношение Комисията е посочила в своя писмен отговор, че тези промени в състава на акционерите са били „споменати в пресата към този момент“.
- 51 Освен това е безспорно, че независимо от обстоятелството, че подобни елементи са основали заключението на председателя на Общия съд, че жалбоподателят не е представил доказателство, даващо достоверна и цялостна представа за своето финансово състояние, на страните не е била дадена възможност да изразят становище по верността и релевантността на подобни елементи в нарушение на принципа на състезателност.
- 52 Поради това второто основание на жалбата също трябва да се уважи по същество.
- 53 С оглед на предходните съображения следва обжалваното определение да се отмени.

По молбата за спиране на изпълнението

- 54 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, когато отменя решението на Общия съд, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Общия съд за постановяване на решение. Посочената разпоредба се прилага и по отношение на жалбите, подадени на основание член 57, втора алинея от Статута на Съда (определение на заместник-председателя на Съда от 23 април 2015 г., Комисия/Vanbreda Risk & Benefits, C-35/15 P(R), EU:C:2015:275, т. 59, и определение на заместник-председателя на Съда от 18 октомври 2016 г., ЕМА/Pari Pharma, C-406/16 P(R), непубликувано, EU:C:2016:775, т. 49).
- 55 Фазата на производството не позволява да се постанови окончателно решение по делото, поради което то трябва да бъде върнато на Общия съд за постановяване на решение в съответствие с член 61 от Статута на Съда на Европейския съюз.

По изложените съображения съдията по обезпечителното производство определи:

- 1) **Отменя определението на председателя на Общия съд на Европейския съюз от 22 март 2018 г., Hércules Club de Fútbol/Комисия (Т-766/16 R, непубликувано, EU:T:2018:170).**
- 2) **Връща делото на Общия съд на Европейския съюз.**
- 3) **Не се произнася по съдебните разноски.**

Подписи